Р Е Ш Е Н И Е
№ 2454

гр. София, 11.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 16 състав,** в публично заседание на 12.03.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гергана Мартинова и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **11370** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на М. Х. А., гражданин на С., със съдебен адрес: [населено място], [улица], чрез А. А. Шейх О., срещу отказ за влизане в страната № 306/20.10.2013г., издаден от контролиращ служител - граничен полицай на ГКПП - Аерогара С. в РДГП-Аерогари при Главна дирекция Гранична полиция – Министерство на вътрешните работи.

Поддържа се в жалбата, че на М. Х. А., гражданин на С. на 20.10.2013г. е отказано влизане в страната, независимо от издадената му входна виза №[ЕИК] с валидност 19.10.2013г.-03.12.2013г. Твърди, че необосновано е прието от административния орган, че не разполага със средства за пребиваване и не може да докаже целта на посещението в Република Б.. Посочва, че целта на пътуването му е свързана с осъществяване на бизнес контакти и е по покана на българското дружество А. Т. Е., като последното е осигурило престоя му в хотел. Твърди също, че е разполагал с 600 U. собствени средства, които е предоставил на граничните власти. Релевира довод за допуснати съществени процесуални нарушения в административното производство, тъй като не му е бил осигурен преводач от арабски език при връчване на отказа за влизане в Република Б.. Изразено е искане за отмяна на оспорения акт.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява. Представлява се от упълномощения адвокат С. Д., който представя писмено становище, с което поддържа жалбата и заявените от страна на жалбоподателя искания.

Ответникът – контролиращ служител - граничен полицай на ГКПП - Аерогара С. в РДГП-Аерогари при Главна дирекция Гранична полиция – Министерство на вътрешните работи, чрез процесуалния представител юрисконсулт И. оспорва жалбата, с искане същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Представя писмени бележки.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд – София град след като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните на осн. чл.235, ал.1 от ГПК във вр. с чл.144 от АПК, приема за установено от правна и фактическа страна следното:

С оспорения отказ за влизане в страната № 306/20.10.2013г., издаден от контролиращ служител - граничен полицай на ГКПП - Аерогара С. на сирийския гражданин М. Х. А., на основание чл. 16, ал.1 и 2, във връзка с чл. 10, ал.1, т. 17 от Закона за чужденците в Република Б. (ЗЧРБ) е отказано да бъде допуснат на територията на Република Б. поради обстоятелствата, че не разполага с необходимите документи за удостоверяване на причината и условията за пребиваване. Конкретно е посочено, че чуждестранният гражданин не разполага с хотелска резервация и парични средства, както и няма обратен билет.

Отказът не е подписан от сирийския гражданин М. Х. А. и не са представени доказателства за датата, на която лицето е било уведомено за издадения акт. Жалбата срещу отказа е подадена чрез ГД Гранична полиция на 31.10.2013г. – в рамките на 14 дневен срок, считано от издаването на акта. При тези данни съдът приема, че е спазен законоустановения срок за обжалване по чл. 149, ал.1 от АПК. Жалбоподателят е надлежна страна, с право и интерес от оспорване на индивидуалния административен акт, с който са засегнати негови права. По изложените съображения, жалбата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество досежно нейната основателност.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Обжалваният отказ е издаден от компетентен орган, съгласно чл.85, ал.1,т.2 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР) във връзка с чл.87, чл.92, чл.93, ал.1, т.1-3 от Правилника за прилагане на Закона за Министерството на вътрешните работи (ППЗМВР).

Отказът е издаден съгласно установената в Приложение № V част А от Регламент (ЕО) №562/2006 г. на Европейския парламент и на Съвета процедура, попълнен е на единен стандартен формуляр за отказ за влизане на границата съгласно част Б от Приложение V от Регламент (ЕО) № 562/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 г. за създаване на Кодекс на Общността за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници).

Настоящата инстанция намира за неоснователни изложените доводи за допуснати съществени процесуални нарушения в административното производство, поради релевираното обстоятелство, че отказът е съобщен на жалбоподателя в отсъствието на преводач. Действително не са представени доказателства, както за начина на

съобщаване на отказа за влизане в страната на засегнатото лице, така и за присъствието на преводач от арабски език. Видно от входящия номер върху жалбата, същата е подадена в установения срок, съобразно националното законодателство (чл. 149, ал.1 АПК), като жалбоподателят е подробно запознат с основанията за отказ и е изложил възражения срещу същите. Следователно не може да се обоснове извод, че допуснатото нарушение е съществено, тъй като не е нарушено правото на защита. Процедурата по връчване следва издаването на акта, поради което не влияе върху неговото съдържание. Последното дава основание да се приеме, че и при съобщаване на акта в присъствието на преводач, последиците от действието му за неговия адресат биха били същите.

Съгласно чл. 8, ал. 1 ЗЧРБ, чужденец може да влезе в Република Б., ако притежава редовен документ за задгранично пътуване или друг заместващ го документ, както и виза, когато такава се изисква. Оспорващият твърди, че има издадена виза №[ЕИК] със срок на валидност 19.10.2013г.- 03.12.2013г. Такава е приложена към подадената жалба. Оспореният отказ, обаче, не се основава на довод за липса на виза, а на обстоятелството, че лицето не разполага с необходимите документи за удостоверяване на причината и условията за пребиваване, като е посочено, че чуждестранният гражданин не разполага с хотелска резервация и парични средства, както и няма обратен билет. Независимо от изложените в жалбата възражения, жалбоподателят не представя доказателства, които да установяват както причината за пребиваване, така и възможност да подсигури престоя си в страната. Представени са единствено доказателства за наличие на обратен билет, приложен в копие към жалбата. Недоказано е твърдението на М. Х. А., че целта на пътуването му е свързана с осъществяване на бизнес контакти и е по покана на българското дружество А. Т. Е., като последното е осигурило престоя му в хотел. Недоказано е и твърдението, че жалбоподателят е разполагал с 600 U. собствени средства, които е предоставил на граничните власти. Не е представено потвърждение от страна на А. Т. Е., не са представени доказателства за наличие на резервация в хотел на името на М. Х. А., както и такива установяващи, че жалбоподателят е разполагал с 600 U. собствени средства, както и доказателства за предоставянето им на граничните власти.

Изложеното обосновава извод, че отказът за влизане в страната е издаден при наличието на правните и фактически основания за това, а именно чужденецът няма резервация за хотел, не притежава финансови средства и не е доказал причината за престоя си в страната. Съгласно чл.16, ал. 1 от ЗЧРБ визата не може да бъде единствено основание за влизане в страната. Органите на Главна дирекция Гранична полиция действат в условията на оперативна самостоятелност и при наличието на предпоставките на чл. 10, ал.1, т. 9 и т.17 от ЗЧРБ могат да вземат решение да бъде отказано влизането в страната. По реда на чл. 10, ал.1 т. 17 от ЗЧРБ се отказва издаване на виза или влизане на чужденец в страната когато последният не докаже целта и условията на планирания престой, Констатирано е, че М. Х. А. не разполага с доказателства, които да установяват причината за пребиваването му в Република Б.. Жалбоподателят не отговаря на условията за влизане в страната определени в чл.5 Регламент (ЕО) №562/2006 г. на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Кодекс на Общността за режима на движение на лица през границите изменен и допълнен с Регламент №610/2013 на Европейския парламент и на Съвета, във връзка с чл.87, ал.1 от ППЗМВР. Съгласно изискването на чл. 5, параграф. 1, б. „в” от Регламент (ЕО) №562/2006г. за престой, който не надвишава три месеца за период от

шест месеца, граждани на трети страни следва да да обосноват целта и условията на планирания престой и това, че разполагат с достатъчно средства за издръжка, както за срока на планирания престой, така и за завръщането си в страната на произход или за транзита към трета страна, в която е гарантирано тяхното приемане или че са в състояние законно да придобият тези средства. Такива доказателства не са представени от жалбоподателя, поради което настоящият състав приема, че отказът за влизане в страната е издаден съгласно установената в Приложение № V част А от Регламент (ЕО) №562/2006 г. на Европейския парламент и на Съвета процедура и при наличие на основанията на чл.5 от цитирания Регламент, с оглед на което се явява законосъобразен.

Мотивиран от изложеното, на основание чл. 172 ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Първо отделение,16 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Х. А., гражданин на С., срещу отказ за влизане в страната № 306/20.10.2013г., издаден от контролиращ служител - граничен полицай на ГКПП - Аерогара С. в РДГП-Аерогари при Главна дирекция Гранична полиция – Министерство на вътрешните работи.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република Б. в 14 дневен срок от съобщението до страните.

Препис от решението да се връчи на страните.

Административен съдия: